

Brezmejna Navkreberlazenja 2007

BN - Brezmejna Navkreberlazenja

Pregled planinskih dogodkov 2007 in taborni časopis 2007

V knjižici so poleg akcij MO predstavljene tudi nekatere akcije drugih odsekov PD Onger Trzin, ki so se jih udeležili tudi člani MO.

Da je BN tudi letos ugledal luč sveta, so krivi:

- **Irena Mučibabić**, ki je pripravila pregled dogodkov 2007,
- **Tomaž Kocman**, ki je uredil taborni časopis in
- **Emil Pevec**, ki je BN na koncu dopolnil, polepšal, oblikoval naslovnico in vse skupaj pripravil za tisk

Hvala vsem, ki ste prispevali članke, fotografije in risbe.

Avtorji fotografij: naši vodniki in drugi bolj ali manj naključni mimoidoči, ki smo jim zaupali dragocene aparate. Imeli smo srečo z izbiro, saj nihče od naključnih znancev fotoaparata ni odnesel s seboj ... ☺ Posebej pa velja zahvala gospodu Samosprožilcu in nekaterim drugim, ki so nam poslali slike z akcij.

Naklada: 200 izvodov

Tisk: Tiskarna Ravnikar, Marko Ravnikar s. p., Domžale

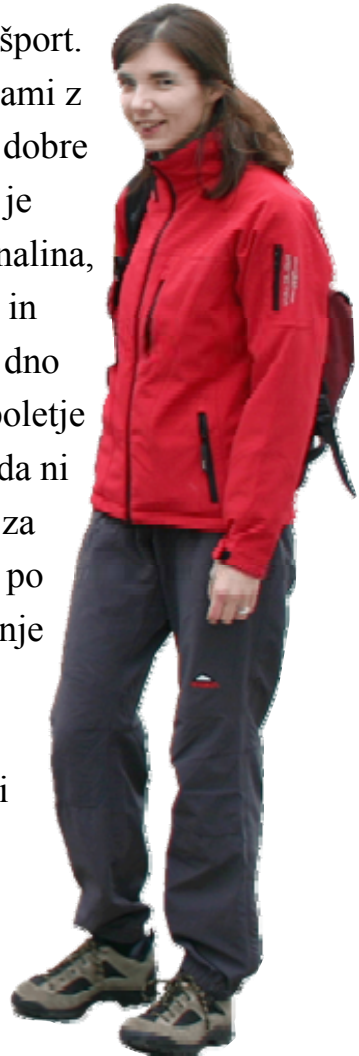
Trzin, julij 2008

Knjižica Ongrčkov št. 10

Planinstvo oz. gornišstvo je res super šport. Primeren je tako za ljudi, ki so radi sami z naravo, in za tiste veseljake, ki brez dobre družbe ne gredo od doma. Lahko je »sprehajalni« šport ali pa je poln adrenalina, ko se spuščamo po Pipanovi lestvi in vidimo pod seboj dober kilometer v dno doline. Je za tiste ljudi, ki imajo raje poletje in vročino in tudi za tiste, ki pravijo, da ni zime za eskime. Nenazadnje je tudi za tiste, ki raje plavajo kot hodijo, saj si po krajšem izletu lahko privoščimo kopanje v reki ali jezeru. V vseh pogledih v planinstvu uživamo. Prelistajte in preberite, kako smo v hribih in dobri družbi doživljali preteklo leto.

Urša Košir
načelnica MO PD Onger Trzin

Planinsko društvo Onger Trzin
 Mladinski odsek
 Ulica Rašiške čete 4
 p.p. 12
 1236 Trzin

<http://onger.org/>

Kdo je kdo v MO 2008?

Odbor MO

	naloge v MO	vodniška kategorija	INFO
Urša Košir	načelnica, vodnica, članica tab. vodstva	A	041 211 080 ursa.kosir@gmail.com
Boštjan Kralj	vodja PS, vodnik, vodja tabora	A	040 513 550 bostjan_kralj@t-2.net
Simon Kralj	vodja PS, član tab. vodstva	-	040 824 823 simon.kralj@gmail.com
Polona Podbevšek	vodja PS, članica tab. vodstva	-	041 517 815 polona.podbevsek@gmail.com
Tomaz Kocman	vodnik, član tab. vodstva	A	031 880 894 tomaz.kocman@gmail.com
Irena Mučibabić	vodnica na dopustu ☺	A	031 562 092 irena.mucibabic@gmail.com

Ostali 'migajoči'

Emil Pevec	vodnik	B	031 570 533 emil.pevec@gmail.com
Matic Bizjak	član tab. vodstva	-	*
Nataša Braunsberger	članica tab. vodstva	-	*
Meta Kurent	članica tab. vodstva	-	*
Rezka Zemljak	taborna kuharica	-	*
Miha Žibert	član tab. vodstva	-	*

* Vpišite sami, če si jih upate vprašati. ☺

Kaj pa, če je vse RES?

TRAČ brez

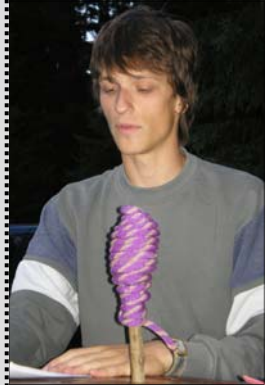

Slišali smo, da v letu 2008 čaka MO velika preizkušnja, saj imajo delovni člani precej ambiciozne načrte, ki jih seveda skrivajo drug pred drugim. Ampak MI smo jih uspeli razkriti.

Urša: Ma ja, superge je treba enkrat dokončno zguliti, da si kupim nove. Res je, načrtujem tek okrog ekvatorja in s tem vpis v Guinnessovo knjigo rekordov.

Simon in Polona: Ker je Polona trenutno na morju, bom kar jaz dal izjavo za oba: Veste, midva rada delava s tamalimi planinci, ampak letos sva z njimi dobila take fajn izkušnje, da so nama iz cirkusa poslali prošnjo, če prideva tja za krotilca zveri. In to je izziv, ki ga ne bova izpustila.

Palačinke?

Rezka: Ne bom več kuhala na taboru. Opiram novo restavracijo 'Kuhna pod zvezdami' za petične tuje goste. Ker ... veste, res je grozno, če ti pojedjo vse kar skuhaš. Upam, da bodo tuji gosti bolj izbirični.

Irena in Emil: Gore. Ne, to naju ne zanima več. Odkrila sva nov šport - vozičkanje. V ta namen sva nabavila že 3 vozičke in priklopnik, tako da morava zdaj temeljito izkoristiti denar, ki sva ga vložila v to športno opremo.

No, kaj lahko naredimo iz kosa kartona?

Tomaž: Otroci so premalo ustvarjalni. Ja, zato v našem glavnem mestu pripravljam kar lepo število uličnih ustvarjalnih delavnic. Vsebina delavnic? Pustite se presenetiti. 😊

Vse, kar vem o bučkah, me je naučila Rezka.

Nataša: Lupljenje bučk - to je delo o katerem sem sanjala. Eta drugo leto v Kamniku odpira nov obrat za predelavo bučk in išče spretno lupilce. Seveda priložnosti, ki se mi ponuja zdaj, ne nameravam zamuditi.

Matic: Odkar vsake tri leta menjam frizuro, sem ugotovil, da je to pravi izziv. V naslednjem letu me tako čaka predvsem ukvarjanje z novim naglavnim okrasom. Za hribe žal ne bo časa.

Boštjan: Zanimajo me predvsem vrhovi, na katerih še ni bilo veliko Slovencev. Vrh Mercatorja - to je moj naslednji izziv!

Kaj pa, če je vse RES?

Mladi športni plezalci

Jeseni 2006 je naše PD prevzelo vodenje športno-plezalnega krožka na OŠ Trzin. Marca 2007 pa je tudi uradno ustanovilo

Športno-plezalni odsek.

Naša želja je, da bi športno plezanje, ki je zelo zanimiva dejavnost za mlade, postalo v Trzinu čim bolj popularno.

Ker svojih trenerjev in inštruktorjev (še) nimamo, smo pomoč najprej poiskali pri članih Alpinističnega odseka (AO) Kamnik.

Do poletja 2007 je mlade trzinske plezalce tako treniral Rajko Zajc (AO Kamnik), jeseni 2007 pa je vodenje planinskega krožka prevzela Črnučanka Katja Pirc iz Alpinističnega kluba (AK) Vertikala.

Po trdnih oprimkih plezalne stene v trzinski telovadnici se tako vsak teden dve uri proti stropu telovadnice vzpenja kakih deset 'pajkov', ki svoje plezalno znanje in spretnosti že preizkušajo na

tekmovanjih. Ker smo še bolj 'novi', smo se za začetek udeležili le dveh tekmovanj v okviru osnovnošolskih športnih tekmovanj. Najprej se je pet osnovnošolcev 10. 4. 2007 udeležilo Področnega šolskega tekmovanja v Šenčurju, 21. 4. 2007 pa sta dva sodelovala na Državnem prvenstvu osnovnih šol v Kranju.

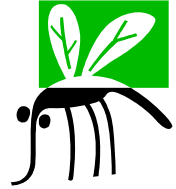
V letu 2008 smo bili prisotni na več tekmah - in tudi solidno uspešni - a to je že tema naslednjega BN-ja ...

Komarčki

Planinska skupina učencev 1. triade

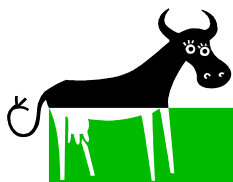

Naša planinska skupina je prijetna gruča malih komarčkov z dvema velekomarjema po imenu Simon in Polona, ki skrbita za red oz. nered v učilnici. Seveda pa poskrbita, da se kdaj pa kdaj tudi kaj lepega in uporabnega naučimo. Komarčki nismo kar tako, saj smo se do sedaj že naučili, kako nekomu obvezati nogo ali roko, kaj spada v nahrbtnik, kako se obnašamo v gorah, katere nevarnosti prežijo na nas v gorah in kako se postavi šotor, seveda. Pa da si ne bi narobe predstavljali, ni tako, da bi se vedno samo kaj učili, veliko tudi ustvarjamo. Ustvarili smo različne slike s planinsko tematiko in naredili kakšen izdelek za domov, npr. metulja, ki stoji na prstu. Brez igre pa tako ali tako na našem krožku sploh ne gre. Če je le možno, gremo ven na sonček. Imeli smo že igre brez meja, med sabo pa smo se lahko pomerili tudi v boju med dvema ognjema. Če pa je zunaj dež, se poigramo kar v učilnici.

Simon Kralj in Polona Podbevšek

*V šol. l. 2006/07 se je skupina mladih planincev iz prve triade imenovala **Bibe**.
Vodila jih je Irena Mučibabić.*

Nore krave

Planinska skupina učencev 2. in 3. triade

Tako kot že skoraj dve desetletji, tudi v letošnjem letu PD Onger v OŠ Trzin, tudi v letošnjem letu organizira planinski krožek za osnovnošolce.

V šolskem letu 2007/2008 deluje tako deluje planinska skupina Nore krave, ki jo obiskujejo učenci 2. in 3. triade. Tako kot lansko leto, se tudi letos manjša skupinica pripravlja na tekmovanje Mladina in gore, ostali, ki niso nastopili na tekmovanju, pa že spoznavajo osnove planinske šole, ki zajema zaokroženo vsebinsko poznavanje zgodovine planinstva ter na drugi strani tudi znanje, ki ga bodo otroci lahko pridoma uporabili za varno hojo v gore. V letošnjem letu se lahko z veseljem pohvalimo, da tako številčne udeležbe že dolgo časa nismo imeli, saj se planinskega krožka za 2. in 3. triado redno udeležuje med 10 in 15 otrok.

Boštjan Kralj

Nore ...

... krave ...

... to smo ...

... mi!

*Pa
še par
drugih, ki
jih na slikah ni.*

V šol. l. 2006/07 je skupino mladih planincev iz druge triade vodil Emil Pevec. Skupina se je imenovala **Gamsi**. Skupino **Nore krave** (tretja triada) pa Boštjan Kralj.

Državno tekmovanje Mladina in gore

Januarja letos se je naša ekipa udeležila tekmovanja v Mežici. Zjutraj smo se dobili pred trzinskim Mercatorjem, od tam smo se z Boštjanovim zelenim Oplom odpeljali v Mežico. Med vožnjo nas je Boštjan, kot vedno, spraševal o zgodovini planinstva, prvi pomoči v gorah, rastlinstvu in živalstvu... V Mežiški dolini smo si pred tekmovanjem ogledali še Dolino smrti ter Žerjav. Nato smo se končno "pricjuzili" do šole, kjer je potekalo tekmovanje. V šolski telovadnici so nam učenci najprej zapeli nekaj pesmic in tako ali drugače lepo poskrbeli za zabavni program. Programa je bilo kar prehitro konec, saj smo nato morali oditi v učilnice na pisanje testov.

Bilo je zelo zabavno, med pisanjem testov pa ni manjkalo manjših prepirov o odgovorih ter številnih kletvic. Med tem ko so sodniki pregledovali teste, smo si vse ekipe vođeno ogledale rudnik svinca in cinka v Mežici. Po ogledu je sledilo kosilo v šoli in razglasitev rezultatov v telovadnici šole. Na žalost nismo prišli v finale, zgrešili smo samo za nekaj mest. Ogledali smo si še

Špela, Gašper, Matevž in Jaka na regijskem tekmovanju 'Mladina in gore' v Žireh 11. 11. 2006, kjer so se z zmago uvrstili na državno tekmovanje v Mežici.

finale tekmovanja in z razočaranjem ugotovili, da poznamo pravilne odgovore na osem vprašanj od desetih. Zmagovalna ekipa iz Škofje Loke pa je pravilno odgovorila le na tri vprašanja od desetih. ☹ Razočarani smo se vrnili domov, spotoma pa smo se ustavili še na Trojanah, kjer nam je Boštjan "častil" ene krofe.

Špela Kralj

Kranjska reber

Dedek Mraz nam za začetek leta ni prinesel ne mraza ne snega. Namesto sankanja pod Storžičem smo se odpravili na Kranjsko reber. Vreme je bilo že spomladansko, toplo in sončno, dišalo je po zvončkih. Kar 15 planincev se nas je zbralo. Nagrajeni smo bili z razgledom na Kamniško-Savinjske Alpe in celo na Snežnik.

Nekateri so bili tako navdušeni nad eno zelo majhno zaplatico snega pod vrhom, da so le tega shranili v vrečko in ga odnesli pokazat mamici. Ja, skoraj bi tudi kamnov zmanjkalo na poti, tudi ti so se odpeljali v Trzin. Vsi so hodili super, naučili smo se tudi nekaj osnovnih planinskih "manir".

Urša Košir

Ej, Tim, glej zdaj pirueto!

No, ja ...

Sankanje z Ljubelja

Sanke so bile že nekaj mesecev dobro nabrušene, čakali smo le sneg. Na pustno soboto ga v nižinah ni bilo, ko smo se peljali proti Ljubelju nas je že skrbelo, da ga tudi tam ne bo.

Bilo je sončno in v zavetju kar toplo. Pot na Stari Ljubelj je bila na začetku le malo zalita s snegom, na več mestih se je kazalo kamenje. Po nekaj metrih pa odrešitev – ratrak, ki je pripravljal progo. In že smo lažje vlekli sanke navkreber. Na prelazu je pihalo, zato smo si v koči privoščili topel čaj. Sledil je nepozaben spust. Še dobro, da je bil sneg malo zmešan, sicer bi preveč letelo.

Kaže, da bomo v naslednjih letih plesali indijanski ples in prosili za sneg.

Urša Košir

Občinska čistilna akcija

Otvoritev občinske čistilne akcije se je pri planincih predčasno začela s štirimi pari delovnih rok, ki so se skupaj s svojimi lastniki zakadile s cunjami, metlami in menda celo sesalcem med prah in umazanijo, ki se, verjeli ali ne, prav nesramno nabira tudi v naši planinski hišici.

Da fantje med čiščenjem niso lenarili priča poročilo palčka smuka na forumu:
*No, planinsko hiško smo pospravili. Na žalost nas je bilo ravno toliko, da smo pospravili samo spominsko sobo, za skladišče pa je zmanjkalo časa. Najprej smo dali stole ven ter jih zbrisali z mokro krpo, prav tako smo spucali mizo, ometli pajčevine, pobrisali (posesali) prah iz omar, posesali sobo ter na koncu tudi pomili po tleh.
Hiško smo pospravljali: Boštjan, Jaka, Gašper in Matevž*

Čistilni zagon se je planincev držal tudi na dan uradne čistilne akcije, ko se jih je pred planinsko hiško zbralo kar 17, potem pa so svoj uničevalni - pardon - očiščevalni pohod nadaljevali na območju okolice športnega parka,, bajerja in 'bele ceste'. Najdbe med odpadki so bile tokrat najbolj zanimive ravno na zadnjem območju, kar priča o dokaj 'razburljivem' življenju - verjetno nočnem - na tem koncu.

Z zagnanim čiščenjem pa so si udeleženci tokrat zaslužili tudi pohvalo v občinskem glasilu Odsev, saj jih je na 'mestu zločina' ujel Odsevov poročevalec.

IM

Bela cesta in njeni 'zakladi'

Ogled rastišča žerjavčkov

13. 4. 2007 smo se zbrali pred Mercatorjem. Tja je prišel tudi Miro Štebe. Odpeljal nas je preko križišča in železnice.

Ustavili smo se pri neki hiši. Tam stanuje gospa, ki nam je povedala o močvirskih tulipanih. Včasih je tam raslo vse polno močvirskih tulipanov. Rasli so čez sedanja polja in krasili pokrajino. A zaradi njihove lepote in želje po obdelovalni površini, se je njihovo število hitro manjšalo. Zdaj pa je močvirski tulipan zavarovana rastlina. Zahvalili smo se in odšli dalje. Na križišču se je pot razcepila. Nismo šli ne levo ne desno, ampak naravnost v goščavo. Po grmičevju smo lazili, dokler nismo prišli na jaso. Oprezali smo za tulipani in našli enega. Ta je bil že čisto posušen. Miro nam je povedal, da je že nekam pozen čas za tulipane. A mi nismo vrgli puške v koruzo. Nadaljevali smo pot in našli smo jih. Bilo jih je kar nekaj. Temno vijolični primerki. Počasi smo se prebili iz goščave. Uspešno smo se vrnili pred Mercator, kjer smo se razšli.

Matevž Peternel

Rogatec in Lepenatka

Nekega lepega sončnega dne smo se v Boštjanovem avtu in avtu Špeline mame odpeljali proti Koroški. Midva z Matevžem, Špela, njena mama ter Miha in seveda vodja izleta, Boštjan, smo jo ubrali navkreber. Malo nas je skrbelo, saj smo prejšnji dan izračunali, da bo tura dolga 11 ur glede na dolžino in višinsko razliko. A kmalu nam je napor vzel sapo in izpodrinil pomisleke. Prisopihali smo na vrh Lepenatke, ki je bila pokrita z meglo, prav tako pa tudi njen sosed Rogatec. Na vrhu se sicer nismo ustavili, a je bila na grebenu

postavljena neka lovska koča kjer smo si napolnili trebuhe. Megla je zakrivala prekrasen pogled na Rogatec. Temu je botroval tudi večinoma brezskrben vzpon, ko so nas na globok prepad na desni opozarjale le Boštjanove besede. Na vrhu Rogatca se nismo ustavljali, a vseeno je bil sprehod preko vrha kar malo čaroben. Ta zanimiv občutek so pričarale meglice, ki so se leno zvijale preko tal in skoraj popolna tišina. No, ti trenutki so minili in mi smo sestopili z vrha, potem pa se usmerili proti avtu. Na srečo se naše domneve o 11 urnem pohodu niso uresničile in na parkirišče smo prišli 6 ur po odhodu. Mislim, da smo vsi preživeli nepozaben vikend.

Jaka Peternel

Čemšeniška planina - popoldanski izlet

Bil je navaden majski dan ... (Kdo je že to prepeval?)

No, če smo natančni, ni bil čisto navaden dan. Bil je sončen majski dan in popoldne je bilo v našem društvu rezervirano za izlet. Da je to dobra ideja, je bilo prepričanih točno 21 osebkov; mednje se šteti otroci, njihovi starši in vodja izleta, Emil.

Po informacijah, ki so se znašle na društvenem forumu lahko z gotovostjo trdimo, da je bil izlet prijeten, da so imeli udeleženci dobro nabrušene pete in da je bil razgled obsežen.

Kar se tiče razgleda, pa je bolj zabaven obisk samega vrha, ki je izpadel kot 'dober štos', saj se z njega lahko razgledujete le po bližnjih drevesih. Povratek domov je začinilo 'izropanje' trojanske prodajalne krofov, kar je po neuradnih virih poleg počitka in martinčkanja na soncu tudi eden od razlogov, da se se pohodniki vrnili domov malo kasneje kot so predvideli. Pa kaj bi to, važno da se noge lepo sprehodile, želodci pa nasitili. ☺

IM (po zapisih s foruma PD)

Mangart

V nedeljo, tik pred začetkom novega šolskega leta, smo se najbolj navdušeni planinci zbrali pred »najboljšim sosedom« in se odpeljali proti Mangartu. Ko smo parkirali, smo skoraj zmrznili med preizkušanjem opreme. Nato nas je Miha Pavšek odpeljal do začetka Slovenske poti in začeli smo plezati navzgor. Na začetku je bilo mlajšemu Peternelu slabo in je, strokovno rečeno, izpraznil želodec. Sicer pa je pot zelo urejena in ne preveč zahtevna. Zajla (ne vem kako se drugače reče ☺) je dobro napeta in z lahkoto smo prišli na vrh. Med potjo je sicer okrog nas neprestano frčalo kamenje, ampak vsi smo celi prilezli gor. Tam smo jedli in se slikali. Nato smo šli dol po Italijanski poti, ki je za en k.... , samo razgled je dober. Na planini so si nekateri kupili ovčji sir, ki je bil kar dober. Malo nižje ob cesti smo si ogledali še trdnjavo. Zatem je mene in Miho Boštjan odpeljal domov, ker se mu je mudilo, ostali pa so šli še na kosilo. Izlet mi je bil všeč, saj smo imeli še kar dobro vreme in se nismo preveč mučili.

Monika Brovč

Peca

Na izletu je res bilo zelo lepo, čeprav nas ni bilo prav veliko. Kar zgodaj smo vstali in se približno dve uri peljali z avtom. Ampak nismo vsi šli ta dan, nekateri so sem prišli že včeraj. Jaz in Žan sva jim to zelo zavidala. Na poti proti koči smo videli trikotno markacijo. Ko smo pri koči naredili postanek, smo izvedeli, da so drugi že šli proti vrhu. Tam smo se tudi dobili. Otroci smo se kepali. Nazaj je šlo precej hitreje in en-dva-tri smo bili pri avtu. Ta izlet je bil res lep.

Aljaž Pavšek

Zanimivo

To, da v votlini gore Pece spi kralj Matjaž, veste vsi. V skalnem pobočju, pa je njegovo podobo pred leti odkril koroški kantavtor Milan Pečovnik Pidži.

Domačini so se ob odkritju pošalili, da se je morda kralju Matjažu brada že devetkrat ovila okrog mize in s podobo v skalovju napoveduje svoj prihod iz votline.

Špik Hude police

Vse se je, kot se za prave planince spodobi, začelo že zgodaj zjutraj, vendar ločitev od tople postelje ni bila pretežka, saj je bila na vrsti tura v hribe. Toliko bolj sem bil ture vesel, ker smo v šoli tačas že pošteno zagrabili in je sprostitev te vrste prišla še kako prav.

Prevoz sem si izprosil kar od Boštjana, ki me je pobral na parkirišču kranjskega »najboljšega soseda«, ki velja že za standardno lokacijo. Ker je ura pač bolj zgodnja, so misli še motne, vendar pogled kar hitro zanese skozi okno avtomobila na Karavanke in Julijske Alpe. Ker smo namenjeni v Italijo, se meja vztrajno približuje in kaj kmalu teče pogovor o potnih listih, osebnih izkaznicah in upravnih enotah ki (ne)opravljajo svojega dela. Vsi dokumenti so kmalu v miličnikovih rokah in sledi temeljit pregled (izgledamo pač sumljivi) in zamah roke, da lahko gremo. Nataša pove, da so jo iz upravne enote obvestili, da njen potni list ni več veljaven in seveda je pričakovati obvestilo tudi glede osebne izkaznice, pa vendar jo zanima do kdaj je veljavna. Emil preveri in takoj sledi salva smeha, saj tudi osebna izkaznica ni več veljavna. Ko se smeh umiri, smo že na poti proti Trbižu in Rabeljskemu

jezeru. Čez Nevejsko sedlo se pripeljemo na planino Pecol in razgrne se čudovit razgled, z Montažem in Špikom hude police pred nami in Kaninskim pogorjem za nami, na zahodu pa poplava vrhov Dolomitov in Karnijskih Alp.

Vreme je odlično in odpravimo se na pot. Pot je speljana po mulatjeri in najprej vodi čez planino do samega vznožja Špika hude police, potem pa se v ključih začne vzpenjati. Tura je znana po kozorogih, ki se pasejo v neposredni bližini poti, vendar si takšnega bližnjega srečanja nisem nikoli predstavljal. Živali se pasejo le 10 m stran in so tarča mnogih fotografov. Po treh urah le prilezemo do vrha in

pogled na severno stran je osupljiv, saj so pred nami divja ostenja Viša, Montaža in drugih Špikov. V uporabo pride tudi Emilov daljnogled in za Kaninom odkrijemo celo morje. Med malico združimo prijetno s koristnim in obnavljamo znanje geografije z učenjem glavnih mest azijskih držav (šola tudi čez vikend noče iz glave). S težkim srcem se odpravimo proti dolini in spet občudujemo pogum kozorogov. Odločimo se za postanek pri koči Brazza

na planini Pecol in odkrijemo gostoljubnost italijanske planinske kočice, saj nas za dobrodošlico pozdravi napis: »Če uporabljaš lastno hrano in pijačo, plačaj 3€.« To

neprijetno presenečenje nas požene proti avtomobilom in kmalu razmišljamo o vrnitvi čez mejo. Lado, ki vozi pred nami, miličniku sporoči, da so v našem avtu sumljivi ljudje in ko miličnik od nas odločno zahteva

priznanje, nekdo v avtu pošteno spremeni barvo, vendar je vse seveda samo šala in kmalu se odpeljemo naprej. Ustavimo se še v Aljaževem hramu v Dovjem in se odpeljemo proti domu.

Bila je čudovita tura z dobro družbo in mi bo še nekaj časa ostala v spominu.

Miha Žibert

Šumberk - gozdna učna pot

Jeseni, ko je moje prvo dete končno postalo manj odvisno od mene, me je zagrabila silna želja, da vodim en izlet, ki bo zagotovo za nekaj časa spet zadnji, saj me je na novo zaobljen trebušček že oviral pri hoji v breg.

Pa sem si željo uresničila; verjetno na veliko veselje otrok, za katere je zadnje čase primanjkovalo izletov. Tako se nas je na Šumberk podalo celih 21. Naš izlet je bil poučno obarvan; že na domžalski avtobusni postaji smo spoznali 'vojaška drevesa' - **platane**, ki so, če gledamo samo liste, zelo podobna javorju, a so plodovi bistveno drugačni, deblo pa zgloda kot oblečeno v vojaško (maskirno) uniformo. Od manj poznanih dreves smo spoznali tudi **duglazijo** z značilnimi 'kosmatimi' storži (storži, ki se ne brijejo ☺) in ugotovili, da zmečkane iglice duglazije dišijo po limoni (nekaterim po grenivki, pomaranči...).

Ob **nasadu smrek** pa smo ugotavljali, zakaj je v iglastem gozdu vse 'pokošeno' ob tleh, ob iskanju živali na tleh spoznali pomen **varovalne barve**, izvedeli zakaj je **glog** vilinsko drevo, 'srečali' škratovo drevo, z varne razdalje pokukali na vhod v **Podreško jamo**, opazovali 'rove' **lubadarjev** na smrekovem lubju, poslušali **gozdne glasove** ...

Megleno in hladno jutro se je do konca izleta prevesilo v prijetno topel dan, zato na koncu ni imel nihče nič proti, ko smo se ustavili še na **igrišču** pri OŠ Domžale. Pajkova mreža je bila itak zakon, druga igrala pa tudi 'za uporabiti'. Utrujeni od igranja (da ne bi kdo mislil, da od hoje) smo imeli ravno še dovolj moči za pot do avtobusne postaje, kjer smo se poslovili. Otroci so v spremstvu mojih pomočnikov odpotovali domov z avtobusom, jaz pa sem svoj trebuh, utrujene noge in moja dva 'hišna ljubljénčka' odpeljala domov z avtom.

Irena Mučibabić

Regijsko tekmovanje MIG

10. novembra smo se z ekipo odpravili v Belo Krajino. Odpeljali smo se že zelo zgodaj zjutraj in sicer ob 7.00. V Belo Krajino smo prispeli malo pred 10.00. OŠ smo našli ob 10.00 in smo ravno ujeli predgovor.

Ob 10.45 smo se z ekipo odpravili v učilnico, tam smo se usedli in pričeli reševati teste. Za pisanje testov smo imeli 45 min, po testih pa smo se odpravili v avlo šole, kjer smo imeli kosilo.

Po kosilu smo imeli sprehod po bližnji oklici. Po sprehodu smo se vsi zbrali v avli, kjer so najprej podelili priznanja za sodelovanje, ki so jih dobile vse ekipe. Nato pa je prišel čas za razglasitev rezultatov.

Bili smo uspešni, saj smo osvojili 10. mesto na tem regijskem tekmovanju. Domov smo se vrnili okoli 17.00. Upam, da bomo bolj uspešni na državnem tekmovanju, ki bo v Škofji Loki.

Gašper Pevec

Takole se je začelo

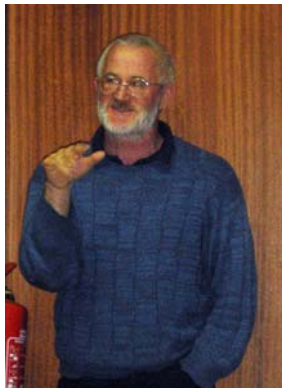
Domačini so pripravili prijeten program

IZI 2007

Izmenjava zanimivih idej za delo z mladimi planinci

IZI 2007 je za nami. Organizatorji in udeleženci smo zadovoljni. Skupaj s predavatelji se nas je nabralo 32. Preživeli smo poučen in pester dan.

Dopoldne smo najprej prisluhlnili zanimivim izsledkom raziskave o motivaciji vodnikov, ki jo je za svojo doktorsko disertacijo opravil **Franjo Krpač**.

Potem nas je s svojim predavanjem in razmisleki o motivaciji mladih za hojo v gore tako pritegnila **Lili Jazbec**, da smo pozabili gledati na uro. ☺

Prisrčen posladek opoldneva je bil prispevek družine Peršolja, ko sta nam Borut in Mateja skupaj z Lukom in Kajo na prijeten način predstavila, kako izgledajo njihovi izleti v naravo, izvedeli pa smo tudi, zakaj je Kajinim gojzarjem ime Leopoldki.

Po malici smo si ob diapozitivih ogledali, kako s svojo planinsko skupino dela Tomaž Kumer, nato pa smo udeležence poslali na raziskovalni potep po Trzinu. Z navodili v verzih in kupčkom poslikanih zanimivosti smo jih prepustili lastni iznajdljivosti in upali, da jim bodo Trzinci z odgovori pomagali, da se pravočasno vrnejo nazaj v dvorano, kjer nas je čakal še pozno popoldanski del srečanja.

Vrnili so se vsi, navdušeni nad prijaznostjo krajanov, ki so jim z veseljem pomagali pri reševanju nalog. Preleteli smo rešitve nalog in se, že rahlo utrujeni, z vso pozornostjo posvetili še tistim, ki so nam predstavili svoje ideje iz prakse.

Marta Per je z besedo in sliko prikazala, kako je nadarjene učence poslala z odprtimi očmi na pot na Mohor, Mojca Smrkolj je predstavila izvedbo pohoda od Trojan čez Limbarsko goro do Moravč, Tomaž Kocman pa projekt Vandrovček v Vrtcu Jelka v Ljubljani.

Po peti popoldne je ura počasi začela kazati, da je čas za slovo. Udeleženci so izpolnili še ankete, iz katerih lahko razberemo predvsem pohvale za organizacijo in izvedbo in nekaj idej za drugič. Bogatejši za nekatera nova spoznanja in zadovoljni, da nam je IZI uspel, smo se razšli z željo, da nam naslednje leto spet uspe podobno srečanje.

Irena Mučibabić

TABORNI ČASOPIS

ALI ZGODBA O TEM, KAKO NAS JE
BEDANC PO HRIBIH GANJAL

OSUMLJENCI ŠE VEDNO NA PROSTOSTI!

Krnica, julij 2007 - Na policijsko postajo Krnica se je ves izmučen, nenaspan in prestrašen zatekel Bedanec. Potožil je, da blizu njegovega doma poteka planinski tabor in si zato že več dni ne upa iz koč. Policija je nemudoma ukrepala, a bila žal prepozna. Osumljence še vedno iščejo. V kolikor jih prepoznate, prosimo sporočite na policijsko postajo Krnica.

Emil - šef in glavni organizator Bedancu grozečega dogodka.

Boštjan - šefova leva roka.

Simon - lovilec padajočega kamenja.

Urša - živi senzor za kače.

Irena in Lara - krotilki popoldanskega dolgčasa.

Matic - neumorni zabavljač.

Nataša - planinsko ime 'nočna budilka' pove vse.

Tomaž - pripovedovalec tako dolgočasnih pravljic, da otroke naravnost uspravajo.

Polona - preganjalka večernega domotožja.

Rezka - kuhinjska čarodejka.

ODA REZKI (napisala Monika Brovč)

Vsak dan, ko z izleta smo se vrnili,
odlično kosilo smo dobili.
Iz lonca mamljivo je dišalo,
le kaj dobrega skuhati bi se dalo?
Rezka postregla je same dobrote,
za posladek pa smo dobili še piškote.
Kuhar'ci gre torej vsa zahvala,
ko pa tako dobro nam je kuhala.

Na fotografiji poišči. kdo ... je najbolj vesel ... je najbolj kosmat ...
ima na glavi klobuček ... je največji ... je najmlajši ... se njegovo
ime začne na črko K ... si ni umil zob ... manjka na fotografiji ...
ima enako majico ... ima šest prstov na levi roki ...

HIMNA MLADINSKEGA PLANINSKEGA TABORA 'KRNICIA 2007'

(Vse bralce naprošamo, da med branjem himne vstanejo in položijo desnico na srce.)

*Jaz pa pojdem tja v Krnico,
tam šotori naši so.
Eden zame, drugi zate,
med prijat'li luštno bo!*

1.

Kdor gre z nami tja v Krnico,
ta verjetno mevža ni.
Ne boji se skal visokih,
gora se mu fletna zdi.

Jaz pa pojdem ...

2.

Ko pogledaš naokoli,
veš da tukaj v raju si.
Škrlatica, Špik in Prisank,
to razgled je res za tri.

Jaz pa pojdem ...

3.

Strme skale, gozd in rušje,
tu ovir za nas res ni.
Če pa je prehod presiten,
ga z vrvjo ukrotimo mi.

Jaz pa pojdem ...

4.

Tu narava res je krasna,
Ajdovski deklič tam ždi.
Že stoletja zre v dolino,
na popotniške ljudi.

Jaz pa pojdem ...

5.

Si planinec, gornik, smučar,
gori prav vseeno je!
Ko se primeš spet za skalo,
glavno tule je srce.

Jaz pa pojdem ...

6.

Ko pa pridemo v dolino,
utrujenosti mar nam ni.
Saj tam čaka nas kosilo,
iz lonca Rezkin'ga diši.

Jaz pa pojdem ...

POSTAVLJANJE TABORA

Ne recite mi, da ste mislili, da se postavi kar sam od sebe ...

ZELENCI

Nič ne jokaj mamica. Saj bom kmalu doma. Gremo samo na izlet do Zelencev. Nazaj grede se pa še na taboru ustavimo.

In kako so naš obisk komentirali domorodci?

GA GA

SPOZNAVNO POPOLDNE

Za 9 dni smo svoje sobe zapustili in se pod Vrščem utaborili.

Hudournik na ušesa nam šumlja, Rika pa tabor dobro čuvat zna.

Sekreti so čisti in udobni, šotori pa številni in prostorni.

Vendar lepšega od najinega velikega za dva ni nobenega.

Špela in Vanja

Jov, jov, jov
Midve sva PLANIKI
iz Krnice doma.
Radi hodiva v hribe,
lenariva in se zabavava.
Jov, jov, jov.

Predstavili sva se vam
Špela in Sara

Krnica

Mi gremo pa v Krnico,
se hodit naučit.

V šotoru zdaj tarok igramo,
ker turnirja ni.

Mi gremo pa v Krnico,
se luštno, fletno met.

Julija & Tamara

IZLET NA MAVRINC

Najprej smo šli na Mavrinc.
Med potjo sem videl veliko gob.
Na vrhu smo jedli. Bilo je lepo.

Sebastian Banko

USTVARJALNE DELAVNICE

Pri Simonu smo izdelovali zapestnice in obeske za ključe. Bili so različnih barv. Naprimer modra in rdeča. Lahko so bile tudi drugačnih barv. Nekateri smo že znali, nekateri pa smo se tudi naučili. Nekaterim začetnikom je šlo kar slabo, a so se potem naučili. Tisti pa, ki so že znali, so delali zelo hitro. Potem pa, ko si končal v tej delavnici, si šel na drugo. Bilo je ful kul debest.

Žiga Brozovič

KVIZ

Na taboru vedno en večer žrtvujemo za kviz. Letos je kviz sestavljalo približno 15 vprašanj, ki so bila lahka in težka. Po vseh vprašanjih so bile nekatere skupine še kar izenačene, zato so dobile dodatno nalogo – naštetim čim več krajev, skozi katere smo se peljali na poti v tabor. Kviz je bil zanimiv in zabaven.

Špela Kralj

KOČA V KRNICI

Prva skupina je ob osmih zjutraj odšla do koč v Krnici. Ko so prispeli, so dobili domač planinski čaj. Ko so Eva, Maša, Saša, Tamara, Nika in Julija pile čaj, je Špela zagledala pajka!! »Aaaa!!!« so zakričale. Nato smo morali oditi. Ko smo se vračali, smo šli čez reko. Ko smo prišli v tabor, smo samo popadali v šotore.

Eva Kralj

KURJI VRH

Zjutraj smo vstali ob 6.00. Odšli smo na Kurji vrh. Najprej so nas peljali do jezera Jasna, nato pa smo dve uri in pol hodili na vrh. Visok je bil 1750 m. Ko smo se razkotali, so priletele kavke. Začeli smo jim metati piškote. Čudili smo se, kako so bile spretni. Nato smo se odpravili v dolino.

Žan Cerar Šimenc

DELAVNICE

Kot vsako leto na taboru smo imeli tudi letos ustvarjalne delavnice. Pri eni nam je Irena prinesla bele kape in flomastre za tekstil, potem pa smo vsi risali na kapo. Nanjo si lahko risal in pisal, kakor si hotel. Druga delavnica pa je bila taka, da smo si v gozdu nabrali storže, mah, paličke, liste in druge reči. Potem pa smo dobili ploščo in nanjo lepili vse to. Moram priznati, da mi na teh delavnicah ni bilo nič dolgčas .

Maša Cerar Šimenc

USTVARJANJE METULJEV

Ustvarjanje metuljev je potekalo 23. 7. 2007 (ponedeljek). Delali smo zelo lepe metulje. Imel si šablono in jo prerisal na barvni

papir. Naredil si telo, nato še tipalke, pa pikice za krila. Potem si vse zlepil in metulj je bil končan.

Tamara Pevec

IZDELAVA RISB IZ NARAVNIH MATERIALOV

TV KRNICIA

V nedeljo, dva dni po začetku tabora, je v tabor prišel poziv k sodelovanju na avdiciji za TV voditelja. Kandidatov je bilo veliko, tekmovali smo v več krogih. Vsak krog druga zgodba in nov nastop. Prva tema je govorila o tropu krav, ki so uničile naš tabor. Po izločitvi več tekmovalcev se je avdicija nadaljevala z obravnavo triatlona kobilic. V finalu – reportaži v živo, je zmagal Jaka Peternel. Tekmovanje se je končalo v prijetnem vzdušju.

Jaka Peternel

PLEZANJE

Dne 24. 7. 2007 smo zjutraj odšli na plezanje. Najprej smo oblekli opremo, potem smo začeli plezati. Postajo je vodil Simon. Med plezanjem se je zrušil kamen in ga poškodoval. Urša ga je odpeljala k zdravniku. Hvala bogu ni bilo za šivat.

Saša Javorac

KVIZ WC ČAJTNG

25. 7. 2007 se je zvečer odvijal WC čajtnj kviz. S Špelo sva zmagali. Postavljali so nam razna vprašanja iz vsega sveta. Za nagrado je bila WC čajtnj majica. Majico je odnesla Špela.

Sara Krašovec

POSRAVLJANJE TABORA, IZLET DO KOČE V KRNICI IN BORBA S STRAŠNIMI ZMAJI

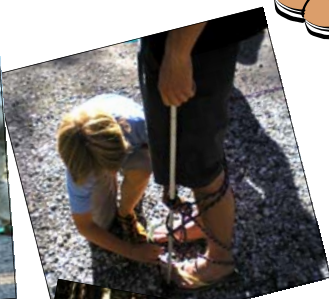
Današnji dan smo začeli nekoliko drugače. Namesto da bi se odpravili v hribe, smo ostali v taboru, a nismo prav nič lenarili. Zavihali smo rokave in tabor temeljito pospravili, pobrali vsak papirček, ki smo ga nehote izgubili, predvsem pa smo se zamislili nad neredom v naših šotorih. Popoldne nas je obiskal zmaj, ki živi nedaleč stran. Starejši so pobegnili do koč v Krnici, mlajši pa smo se pogumno spoprijeli z njim.

KEKČEVE IGRE

Tako zanimive,
da smo jih morali
izvesti v dveh delih.

NOGE DA TE KAP
BLA...BLA...
BLA...BLA...
SEM ZHAGALA
Z DVOŠPOLNIMI
NOGAMI TER
DOBILA NAGRADO
"ZLATE NAPOLITANKE"
BLA...BLA...
KONEC!

Reza Gregorčec

VITRANC IN CIPRNIK

V četrtek so nas vodniki zbudili ob 6. uri. Po zajtrku smo se odpravili najprej do jezera Jasna. Blizu jezera smo začeli hoditi na Vitranc. Pot ni bila preveč strma. Ko smo prišli na Vitranc (1555 m), smo malicali. Nato smo odšli še na Ciprnik. Z Vitranca na Ciprnik smo hodili 1 uro. S Ciprnika je bil zelo lep razgled na druge gore. Kmalu smo se odpravili z vrha in prišli v dolino do jezera Jasna. Nato smo še eno uro hodili do tabora. Tam nas je čakalo okusno Rezkino kosilo.

Špela Marolt

VITRANC IN CIPRNIK

V četrtek, ob šestih zjutraj, za nas vse še sredi noči, se je izpred šotora oglasil tisti nam ljubi 'zvonec'. Skoraj vsi so se takoj oblekli in odšli na zajtrk. Ostale podrobnosti bom izpustila. Nadaljujemo pri prvem postanku, ki je bil nujen, saj smo prehodili cele 4 km do jezera Jasne. Tam smo se spočili in pripravili na ponoven vzpon. Po dolgih 120-ih minutah smo končno ugledali vrh. Hvaležno smo pojedli malico in se spočili. Seveda to vodnikom ni bilo dovolj in smo morali še na eno uro oddaljen Ciprnik.

Lučka Brunec

KEKEC SONG

Bil je četrtek 26. 7. 2007, bilo je 23°C. Za Kekec song smo se prijavi pri Urši. Prijavili smo se: Rok, Neža, Jaka, Sara, Špela, Aljaž in jaz. Pred velikim šotorom smo zapeli, sodniki pa so se menili in to tako, da sem bila zelo živčna, potem pa so se odločili. Ker sem zmagala, sem dobila celo vrečko bonbonov in še nekaj. Tisti, ki niso bili na 1. mestu, pa so dobili tisto, čemur jaz pravim nekaj za zraven.

Julija Klavžar

NOČNI POHOD ČEZ KEKČEVO DEŽELO

Nekega dne smo se po večerji vsi udeleženci tabira odpravili na nočni pohod čez kekčevo deželo (s svetilkami). To je bil tudi edini pohod katerega sem

se udeležil saj sem se pred taborom poškodoval in si izpahnil koleno. Začetek je bil kar prelahak saj smo hodili po ravnem in me niso bolele roke in noge. Nato pa so se začele težavne ure. Pot je bila čedalje težja in čedalje bolj skalnata. Skoraj pol poti je bilo zahtevne (no verjetno samo zame) ☺. Ko pa smo končno prispeli v tabor so me neverjetno zelo bolele roke. Ta pohod mi bo za vedno ostal saj je bil edini na taboru v KRNICI 2007.

Gašper Pevec

LOV ZA SKRITIM ZAKLADOM

V petek smo imeli na sporedu 'Lov za skritim zakladom'. Bila sem v 1. skupini, kar mi je bilo zelo všeč, saj smo prvi štartali. V skupini nas je bilo šest. Začeli smo pri Rezki, kjer ene začimbe nismo prepoznali. Dokler nismo prišli do Urše (Mojca), nam je šlo gladko. Nato smo zgrešili eno

točko, kjer bi morali dobiti geslo. Naprej nam je šlo zelo dobro. Lov za skritim zakladom mi je bil zelo všeč.

Vanja Tajher

Vse sorte rcnije obvlada gospa,
med zelišči, poparki je najbolj doma.
Malo čudaška, na videz kar zlobna,
a v dnu srca le ni t'ko hudobna.
Kaj skriva v lončkih, vi uganite,
morda za popotnico kater'ga dobite.

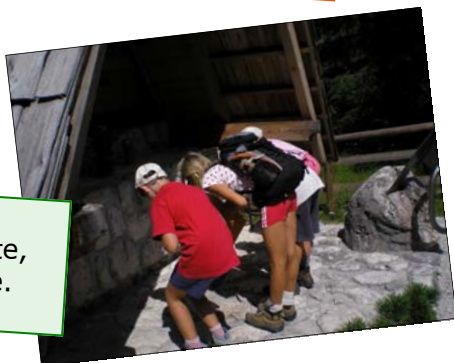
Tiho, tiho, ptica spi,
le ponoči zaživi.
Ima pa to veliko moč,
da Bedanc kliče: 'Na pomoč!'

Suh, koščen je stari mož,
boječ in tih kot miška.
Znanja veliko o rožah ima,
domuje tam sred' travnika.

Ko k Mojci zdaj hitite,
se mrtvim poklonite.

Mladenka je zala, prelepih oči,
a žal njen pogled se nikoli ne iskri.
Dekle nič ne vidi, povsod je tema,
pomaga pa ji, kdor ji kapljice da.
Jih Pehta je v jezi zabrisala v travo,
poiščite vi pot do njih zdaj ta pravo.

Pogumen, prebrisan je tale fantič,
Bedanca užene, kot da ni nič.
Si pesmice poje in žvižga lepo,
pogumno odpravi tja se v goro.

Razmršena brada in črne oči,
izza grmovja možak tam preži.
Strašno te gleda in ti grozi,
a ena je stvar, ki se je boji.

Strah ima velike oči,
fant Bedanca se boji.
Še Kekcu ne verjame, ko sliši ga pet',
misli da Bedanec pretvarja se spet.
Vsaka senca v grmu je strašni možak,
vsak, ki ne verjame, pa je čudak.
Poiščite strahove navidezne vi,
da fant bo dojel, da v resnici jih ni.

Stara, siva je gospa,
ki v postelji leži,
prinesi ji ta pravi cvet,
da znova ozdravi.

'Bolj na poskok! Bolj močno!'
vpije Bedanc čez goro.
Mož z očali igra frulico,
vi pa spoznajte pesmico.

V skalah Vitranca domuje,
visoki, tih, pomemben mož.
Pri njem kdor usodo objokuje,
dobi za dušo leka koš.

S tem se naša pot konča,
in v tabor pohiti naj četa vsa.

Po lovu za zakladom smo se pridružili
Ireni in njeni ustvarjalni delavnici.

No, nekatere pa je bolj zanimala
'delavnica', ki jo je vodila Rezka.

KEKČEV VEČER ALI BEDANEC SE SMEJE

27. 7. 07 je bil napovedan Kekčev večer. Vodniki so pobirali prijave za ta večer. Ko se je začel, so nam vodniki povedali, da ima Kekčev večer še dve imeni: Bedanec se smeje in po domače Krst. Vsi, ki so se prijaviili, so dobili dva udarca po tazadnji.

Krst se je nadaljeval po stari navadi. Rok je imel na začetku tabora rojstni dan in je dobil kuponček za minus tri udarce. Ko je bila na vrsti Vanja, so poklicali še Špelo in Nežo. Medtem ko so topli Vanjo, so še njiju. Krst je pač krst.

Aljaž Pavšek

KRST

Kot vsako leto, smo planinci na taboru tudi letos imeli krst. To leto je bil, kot pretežno vse naše aktivnosti, v znamenju 'Kekca'. Tako je bil zagovornik tistih, ki smo bili na tem taboru prvič, Kekec osebno (Simon), neusmiljeni tožilec pa Rožle (Matic). V vlogi sodnika se je pomeril Vitranc (Boštjan), rabelj pa je bil seveda Bedanec (Emil), ki je na nas preizkušal različna mučilna orodja ☺. V sodnem procesu sta z bolj skromno vlogo sodelovala tudi Mojca (Urša) in Kosobrin (Tomaž). Novinci smo se seveda bali kazni, ki je bila različno število udarcev po zadnji plati. Kot najstarejša novinka (odločno zanikam,

da bi bilo število udarcev povezano z mojo pridnostjo ☺) sem jih 'pokasirala' kar nadpovprečno veliko, zadnjega celo z gasilnim aparatom. ☺ Vendar smo vsi preživeli in se veselili naših pridobljenih planinskih imen, ki na šaljiv način pripovedujejo o naših značilnostih, ter se na koncu še posladkali in potolažili s sladkarijami.

Nočna budilka oz. Nataša B.

PO STARI CESTI NA VRŠIČ

Danes, ko smo šli na Vršič mi je bilo zelo všeč. Hodili smo večinoma po gozdu. Bila je senca in hodili smo po ovinkih. Na vsakem ovinku smo se povzpeli malo višje. Prišli smo na vrh in se najedli. Ko smo šli dol, smo se ustavili ob potočku. Tam nam je eden izmed vodnikov prebral zgodbico. Čez eno uro prišli v tabor. Tam se je končal naš izlet.

Jan Korpar

POSLEDNJA TURA

Vstali smo že sredi noči. Ura je bila namreč pet. Hitro smo pojedli zajtrk in začeli hoditi proti Koči v Krnici. Ko smo prispeli do tja, nas je do vrha Špika ločilo še približno 1400 metrov nadmorske višine. Ko smo se začeli vzpenjati, smo najprej hodili po prazni strugi,

nato pa smo zavili na potko. Tam jih je sprva nekaj odšlo na »veliko potrebo«, med njimi je bil tudi naš vodnik. To je bil za spremembo Miha, saj Boštjan nima dovolj visoke licence, HAHHA. Vodil nas je dobro in v nekaj urah smo prilezli do najnevarnejšega dela poti. Nadeli smo si pasove in samovarovalne komplete, nataknili čelade in se lotili plezanja. Kmalu smo prispeli na vrh. Tam

smo pomalicali in »poštempljali« knjižice. Nato je Miha vse po vrsti krstil, saj še nihče ni bil na Špiku, ki je mimogrede visok 2472 m. Po krstu smo si zopet natakneli nahrbtnike, pobrali smeti in se pričeli spuščati. Kmalu smo naleteli na melišče, po katerem smo se oddrsali navzdol. Nekje na sredini spuščanja po melišču je nekdo sprožil kamen, ki je odletel mimo mene naravnost proti Špeli. Boštjan je večkrat zavpil, naj se umakne, vendar ga ni slišala. Ko je bil kamen le nekaj metrov nad njo sem se zadrta: »Špela, pazi!!!« V zadnjem hipu se je obrnila in odskočila vstran. Še sreča. 😊 Melišča je bilo kmalu konec, ampak to je bil najboljši kos poti. Do doline smo rabili še malo časa in v tabor smo se vrnili le 10 minut za mlajšimi udeleženci, ki so bili na Vršiču. Ta tura je bila letošnja zadnja, a tudi najboljša. Zato nam bo verjetno vsem desetim Špikovcem ostala v lepem spominu.

Monika Brovč

VSEGA JE ENKRAT KONEC

... a pospravljanje nikomur ne uide.

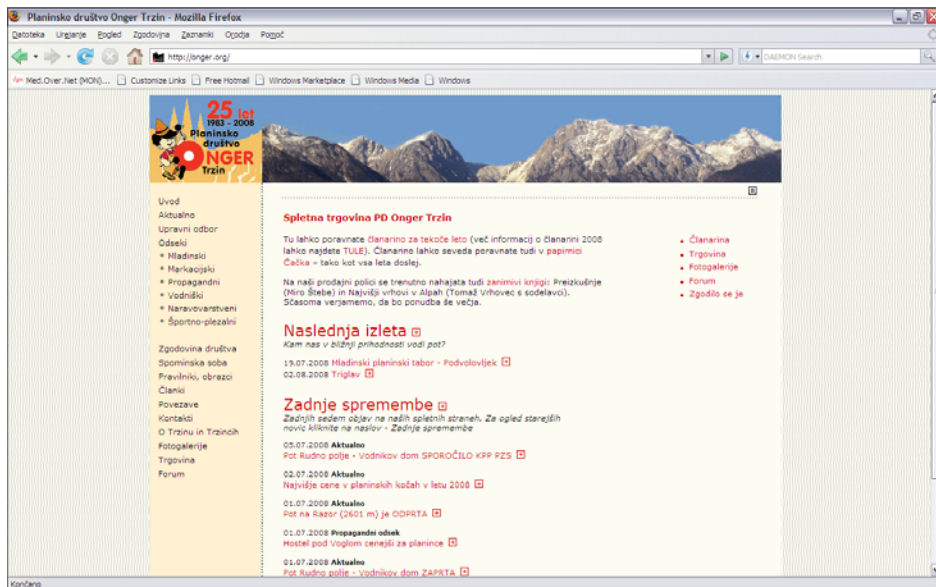
POSTANEK NA POTI

Na poti domov smo se ustavili še v informacijskem centru TNP na Bledu, kjer smo si z zanimanjem ogledali njihovo razstavo, film o Triglavskem narodnem parku, pripravili pa so nam tudi zanimiv kviz.

Ali veš?

... da ima naše planinsko društvo svojo spletno stran?

Spletno stran PD Onger Trzin lahko najdete na naslovu <http://onger.org/>. Na njej lahko brskate po različnih vsebinah.

Za uporabnike je verjetno najbolj dobrodošlo objavljane novic v poglavju 'Aktualno'. Ne omejujemo se namreč le na društvene novice - objavljamo tudi vesti, ki so bolj ali manj pomembne za vse planince (npr. opozorila o poškodovanih planinskih poteh). Nekatero verjetno pritegnejo zapisi, ki sodijo pod **novice o posameznih društvenih odsekih** (mladinski, markacijski, propagandni, vodniški, naravovarstveni, športno-plezalni). Na spletnih straneh lahko preberete tudi **mnoge zanimivosti** o zgodovini društva, o spominski sobi prof. Tineta Orla, za katero skrbimo v društveni hišici, poobjavljamo zanimive članke naših članov, ne izognemo pa se tudi novičkam iz Trzina - konec koncev je to naš domači kraj in nismo imuni na pestro dogajanje v njem. Opozoriti moramo še na **društveno trgovino** (preko nje lahko poravnate tudi društveno članarino!), zelo pomembno vlogo pa igra tudi **forum** (za sodelovanje v debatah se je potrebno registrirati).

V prihodnjih letih načrtujemo še bolj bogato vsebino, ki bo podprta tudi z multimedijskimi vsebinami.

... da imamo društveno poštno znamko?

Vodstvo Planinskega društva Onger Trzin se je o izdaji posebne poštne znamke pogovarjalo že konec marca 2007. Z njo so želeli počastiti 25-letnico društva februarja 2008, zato se jim z izdajo ni prav posebej mudilo. Morda je tako tudi prav, saj so medtem iskali tudi pravo idejo za motiv.

Z njim so se slednjič vrnili k svojim koreninam – k bobnarčku, ki je prisoten na društvenih plakatih že vse od začetkov društva in ga je narisal Jože Cof. Emil Pevec je motiv računalniško obdelal, mu dodal nekaj toplih barv – v ozadju pa dodal tudi silhueto smrek z društvenega znaka.

Znamka je izšla 22. 2. 2008. Tako kot vse osebne poštne znamke tudi ta ni v javni prodaji, za zagrete filateliste pa bo možnost nakupa posamezne znamke ali pole po 20 znamk vendarle obstajala v društveni spletni trgovini (<http://www.onger.org/trgovina.php>).

V letu 2008 PD Onger Trzin praznuje

25 let

svojega obstoja.

V spomin na to smo doslej že organizirali nekatere prireditve; opozarjamo pa na dogodke, ki se bodo zgodili v naslednjih mesecih:

- o **društveni izlet na Triglav**
- o **'Teden trzinskih planincev' (predavanja, razstava, slavnostna akademija)**
- o **Izdaja zbornika ob 25-letnici**
- o **...**

